

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2017-695

20.11.2017

Protector Forsikring ASA

Ulykke

Fall på langrennsski i nedoverbakke – risikobetraktninger - ulykkesbegrepet.

Forsikrede skadet hånden etter fall i nedoverbakke på langrennsski. Tvist om hendelsen kunne anses som en ulykkesskade etter vilkårene. Sekretariatet avgjorde saken i medhold av delegert myndighet og la til grunn at skade som følge av fall i utgangspunktet anses som en ulykkesskade uten at det er nødvendig å påvise en ytre årsak til fallet. Nemnda var enig i sekretariatets avgjørelse og forsikrede ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1973) skadet hånden ved et fall på langrennsski 23.2.17. I skademeldingen, mottatt av selskapet 29.3.17, heter det at han falt i "nedoverbakke på langrennsski med brudd på venstre håndledd".

I notat fra Kirurgisk Poliklinikk, L., samme dag, heter det:

Kjørte langrennsski på D i dag. Datt på ski ned en bakke, og slo sitt venstre håndledd. Følte selv han slo hele volarsiden av underarmen rett i bakken, men det hele gikk fort, så han er ikke sikker ...

I telefonsamtalenotat opprettet av selskapet 31.3.17 heter det:

Følte det var et klomsete fall. Hadde mulig litt glatte ski og datt. Brakk håndleddet ...

Selskapet avsto 31.3.17 fordi det ikke forelå en ulykke etter vilkårene.

Forsikrede har i hovedsak anført at en skade etter fall er å anse som en ulykke etter vilkårene og nemndspraksis, se uttalelser 2010-043, 2013-534 og avgjørelse 2017-120. Disse har overføringsverdi på foreliggende faktum, og er ikke i strid med Rt. 1988 s. 394. Forsikrede har gått langrenn i mange år. Skaden skjedde ikke som resultat av fall i en vanskelig løype eller som følge av ekstrem fart. De av selskapet påberopte nemndsuttalelser knyttet til risikobetraktninger, har ikke betydning i forhold til faktum i denne saken.

Selskapet har i hovedsak anført at hendelsen ikke er å anse som en ulykkesskade og det vises til nemndspraksis hvor nemndas flertall har lagt til grunn at ulykkesbegrepet må tilpasses den risiko som den forsikrede med viten og vilje har utsatt seg for, jf. avgjørelse 2014-276. Selskapet har også vist til tidligere sekretariats avgjørelser (ikke offentlige) hvor sekretariatet sa seg enig i selskapets vurderinger ved skade oppstått ved fall ved utforkjøring med langrennsski/slålåmkjøring. En skade som oppstår etter fall på langrennsski, uten at det foreligger en ytre årsak til fallet, kan ikke anses som en ulykke etter vilkårene og praksis. Selskapet var ellers uenig med sekretariatet i at det forelå fast praksis fra nemnda som tilsier at fall i seg selv oppfyller kravet til ulykkesmoment.

Sekretariatets avgjørelse

Nemndas sekretariat avgjorde saken 18.9.17 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i saksbehandlingsreglene. Forsikrede fikk medhold i klagen.

Sekretariatet la til grunn at hendelsen var å anse som en ulykkesskade. Fra nemndspraksis ble det vist til avgjørelsene 2016-388, 2017-120 og 2017-317, hvor det fremgår at skade som følge av fall i utgangspunktet anses som en ulykkesskade uten at det er nødvendig å påvise en ytre årsak til fallet. Sekretariatet viste også til at det ikke var forhold knyttet til skigåingen som tilsa at forsikrede utsatte seg for en særlig økt risiko. Håndskaden oppsto etter fallet, og hendelsen må anses som en ulykke etter vilkårene.

Selskapet klaget avgjørelsen til nemnda i brev datert 9.10.17.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Nemnda er enstemmig enig i sekretariatets avgjørelse av saken.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis medhold

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Ingrid Smedsrud (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Lise Karlsen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).